

РЕШЕНИЕ

№ 7498

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9348** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „М ГРУП КЪМПАНИ“ ЕООД, против Решение от 30.01.2023г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 133-ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 11012/2020г.

В касационната жалбата се твърди, че решението е неправилно като постановено в нарушение на процесуалните правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и при явна несправедливост на наказанието – касационни основания по чл.348 от НПК. Според касатора правата на наказаното лице са нарушение още в хода на извършената проверка, тъй като съставеният протокол, съдържащ констатациите от нея не е връчен лично на управителя на дружеството, а на салонния управител. На второ място АУАН и издаденото въз основа на него НП не съдържат императивните изисквания на ЗАНН за форма, което е основания за отмяна на санкционния акт. И трето, наведени са оплаквания, че не е установено по безспорен и категоричен начин, че констатираната стока в обекта е акцизна. Исква се отмяна решението на СРС, както и на потвърденото с него наказателно постановление. Претендират се разноски.

Ответникът – Главен директор на главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в Ц. на Агенция „Митници“, чрез процесуалния си представител оспорва

касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли и остави в сила въззивното решение. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Наказателно постановление № 3688/27.04.2021г., издадено от Главен директор на главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в Ц. на Агенция „Митници“, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2082.40лв. за нарушение по чл.126, ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове като на основание чл.124, ал.1 от ЗАДС, вр.чл.126 от същия закон е отнета в полза на държавата стоката предмет на нарушението, а именно акцизни стоки – 6.850кг. тютюн за пушене на наргиле.

С обжалваното решение СРС е потвърдил наказателното. За да постанови своя съдебен акт, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато нарушение на процесуалните права и процесното наказателно постановление съответства на материалния закон.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 133-ти състав е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, постановено срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Решението е правилно.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се е позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Настоящата инстанция намира, че съдът правилно е приложил материалния закон.

По силата на чл. 126, ал.1 от ЗАДС санкция се налага на лице, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. Следователно, за да съществува задължение за заплащане на акциз следва да бъде установено по безспорен начин държане, предлагане или продажба на изделия, който подлежат на облагане с акциз. В случая са установени 20бр. прозрачни пластмасови кутии, съдържащи гъста тревиста маса, за която след изготвена митническа лабораторна експертиза е установено, че същата представлява тютюн за пушене на наргиле, без документ по ЗАДС или фактура, митническа декларация или придружаващ

административен документ и т.н., удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираните нарушения и относимите обстоятелства, при които са били извършени. Налице е съответствие между словесното описание на нарушенията и правната им квалификация, поради което касационните оплаквания не се споделят от настоящата инстанция.

Правилено е определен размерът на наложеното наказание, което е двойния размер на дължимия акциз по силата на чл.126 от ЗАДС, но не по-малко от 2000лв. или в случая 2082,40лв.

Споделят се изводите на районния съд, с които приема, че установените от наказващия орган обстоятелства не сочат на маловажност на нарушенията, поради което не може да се приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Съгласно чл.93, т.9 от НК, вр. чл.11 от ЗАНН за прилагане на хипотезата на маловажен случай следва нарушениято, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, да сочи на по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В случая липсват доказателства за наличие на каквито и да било други факти, в това число и смекчаващи отговорността обстоятелства, които въз основа на преценката дали се явяват изключително или многобройни такива, да обосновават липса или по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, което сочи, че процесните деяния не представляват и не може да бъде квалифицирани като "маловажен случай" по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК, касационната инстанция намира въззивното решение правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото, направеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно, поради което и на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН, следва да му се присъди в размер на 80, 00 лева, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XVIII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.01.2023г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 133-ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 11012/2020г.

ОСЪЖДА „М ГРУП КЪМПАНИ“ ЕООД, да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 80лв. юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1..... 2.

